

સમસ્ત વિશ્વના પ્રેરણા સ્ત્રોત: ગાંધીજી

રાખી જાગુલ બહુ જડપથી બોલી નાખવાનો, લખી નાખવાનો અને પછીથી સથળું ભૂલી જવાનો યુગ છે. ત્યારે મન, વચન, કર્મની એકસૂત્રતા ધરાવતો માણસ, માણસ નહીં પણ મહામાનવ ગણવાવો જ જોઈએ અને એટલે જ કદાચ આલબર્ટ આઈન્સ્ટાઇને કરેલી વાત “હાઉંસનો બનેલો આવો એક મનુષ્ય પૃથ્વી પર અવતર્યો હતો એવું આવનારી પેઢી ભાગે જ માનવા તૈયાર થશે”

ગાંધીજી માત્ર ગુજરાત કે ભારતનાં જ નહીં સમસ્ત વિશ્વનાં રોલ મૌઠેલ ગણી શકાવ્ય તેટલી શક્તિ ધરાવતા મહા માનવ હતા.

આજના યુવાનોએ જો સમગ્ર જગતને જીતવું હોય તો તેનામાં પહેલી આવડત વાગી કૌશલ્ય, વાગી સંયમ અને વાણી-કર્મની એક સૂત્રતા હોવી જોઈએ. ગાંધીજીની વાણીમાં કાયમ માટે તેનાં જીવન સાથે વણાઈ ગયેલા અગિયાર જીવન સૂત્રો સત્ય, અહિસા, ચોરી ન કરવી, અપરિચિહ્ન, બ્રહ્મચર્ય, સ્વાવલભન, અસ્વયુષ્યતા, અભય, સ્વદેશી, સ્વાર્થ ત્યાગ અને સર્વ ધર્મ સમાનતા જગતકતા અને તેના કારણે જ તેમને સાંભળવા, સમજવા અને જીવનમાં ઉત્તરવા માત્ર ભારતીયો જ નહીં પણ વિદેશીઓ પણ તત્પર રહેતા – રહે છે અને રહેશે. બદ્ધોળું જ્ઞાન, વાંચન અને લેખન શક્તિનો અનુભવ ધરાવતા હોવા હતાં તેમણે ક્યારેય વાગી વિલાસ કર્યો નથી. અંગરેજો આ દેશ પર રાજ કરતાં હતાં અને આપણી પ્રજાને ગુલામ બનાવીને રાખતાં હોવા હતાં ગાંધીજીએ ક્યારેય તેમની વિરક્ષમાં રાજકારણમાં વપરાઈ રહી છે તેવી અભદ્ર ભાષાનો પ્રયોગ ક્યારેય કર્યો નહોતો. આ ઉપરાંત તેમનાં મન-વચન અને કર્મની એક સૂત્રતા તેમના દ્વારા કહેવામાં આવેલા એક જ વાક્યમાં સમાઈ જાય છે. – “મારું જીવન એજ મારો સંદેશ.”

પ્રવર્તમાન યુવા પેઢી જગતને બદલવા માટે કાયમ તત્પર રહે છે. તેઓ દ્વારા મુક્વામાં આવતાં ફેસબુક કે વ્હોસેપાનાં વક્યો જાણવાતી અને પ્રેરણાદ્યારી જગાય છે. પરંતુ જગત બદલવાની શરૂઆત સ્વયંમથી થાય છે. એ નાની વાત તેઓ સમજતા નથી. ત્યારે ગાંધી ચીથો માર્ગ Be the change that you wish to see in the word તેમના માટે આદર્શની પાદશાળા જેવો છે. નાનપણાં સાવ સામાન્ય મોનનમાંથી મહાત્માની સફર સુધીમાં ગાંધીજી કેટલા બદલ્યા અને પછી તેમણે આપાયે દેશને બદલ્યો. આખારે દેશને અહિસા અને સત્યાગ્રહનો બોધપાઠ ભાષાવનાર ગાંધીજી પહેલા પોતે

આ બે સિદ્ધાંતોએ જીવા હતાં અને પછી તેમણે કહ્યા હતાં. કોઈ ફિલ્મી હિરોની નકલ કરતાં કે ડિકેટર્સને આદર્શ માનતાં આપણે સૌ તેઓ તાં પહોંચાંતાં તાં સુધીની મહેનતને જીવાવાની ક્યારેય કોશિશ સુદ્ધા કરતાં નથી. ગાંધીજી જ્યારે દખિયા આદિકાશી પરત ફર્યી ત્યાર પછી તેમણે સમગ્ર દેશમાં પરિભ્રમા કરી પરિસ્થિતિનો તાગ લઈને પછી અંગ્રેજોને દેશમાંથી હટાવવાનું બીંદું જરૂરું અને એટલે તેઓ સફળ થયાં. પૂર્વ આયોજન એ ગાંધીજીનાં જીવનનો એક ખૂબ મોટો હિસ્સો હતો.

નાની નાની વાતમાં ધીરજ ગુમાવી દેતા અને કોઈના પ્રભાવમાં આવીને પોતાનાં જીવનનો યે ત્યાગ કરી દેતાં આજનાં બાળકોએ ગાંધીજીનાં જીવનમાંથી શીખ લેવા જેવી છે. ક્યારેય હાર નહીં માનવાની અને

કોઈનાયે ખોટ પ્રભાવમાં નહીં આવવાની. કેટલીમે વાર જેલમાં પુરાયા, જીદ્ગીનાં અમૂલ્ય વર્ષો અંગ્રેજ હુક્મત સામે લડવામાં કાઢતી વખતે કે કેટલાય પ્રયોગોમાં નિષ્ફળતા મળ્યાં બાદ પણ ગાંધીજીએ પ્રયત્નોમાં ક્યારેય પાછી પાની કરી નહોતી. આજાઈ મળવામાં થનાર વિલબે ઘણાં કાંતિવીરોનો માર્જ ફિટાવી દીધો અને તેમાંથી કેટલાક હિંસાનાં માર્જ વળતાં પોતાનો પણ જીવ ગુમાવી બેઠાં જ્યારે ગાંધીજી અફર અને અડગ રહ્યાં છિક સુધી જીવાં અને દેશને આજાઈ આપાવીને જ જંયાં.

મોબાઈલ યુગનાં માનવીઓ બહુ જડપથી એકલીજાથી વિમુખ થતાં જાય છે. ત્યારે બધાને સાથે લઈને ચાલવા વાગાની સંખ્યા ઘટતી જાય છે.

દોળશાહી વધી રહી છે. જ્યાં લોકોને દોરવાનાં બદલે ચુમરાહ કરવાનું કામ વધુ થાય છે. ત્યારે ગાંધીજીએ કરેલી દાંડીકૂચ અને વિશ્વાનાં શ્રેષ્ઠ દસ સત્યાગ્રહ પૈકીનો એક સત્યાગ્રહ ગણાય છે. એનું મુખ્ય કારણ લોકોને આગળ કરવાની અને સાથે લઈને ચાલવાની વાત કરી હતી. ગાંધીજી દેશનાં રાખ્યાપિતા થયાં પણ લોકોથી ક્યારેય વિમુખ થયાં નહોતાં. તેમને લોકોથી અંતર રાખવાના બદલે લોકોનાં પ્રેમને અંતરમાં રાખવાનું વધુ ગમતું હતું. આજના નેતા, લોકો, કોર્પોરેશન અને તમામ પ્રોફેશન સાથે જોડાયેલા લોકોએ આ વસ્તુ શીખવા જેવી છે. સૌનો સાથ સૌનો વિકાસ સૂત્ર ભલે ગમે તે રાજકીય પદ્ધતિ આપ્યું હોય પણ તેની અમલવારી કોઈપણ જાતનાં સૂત્ર વગર ગાંધીજીએ કરી હતી.

શક્તિ અને વ્યક્તિત્વની ખરી આભા બાબ્ય શરીર કરતા અંદરનાં મનોબળમાં રહેલી છે. તેવું સાબિત કરનારા કેટલાક શ્રેષ્ઠોમાં પણ ગાંધીજી અભ્યલ નંબરે ગણાય. સાવ સુકલકડી દેખાવ, પોતીનો પહેરવેશ અને છાતાં અંગ્રેજોને બુઝાવવાનું કામ કરનારા ગાંધીબાપુ પાસેથી ગોરી ચામડી, અંગ્રેજ ભાષા અને સતત પોતાનાં દેખાવે જ પ્રાચ્યાચ્ય આપતી આજની પેઢીને ઘણું શીખવા જેવું છે.

સતત આનંદમાં રહેવું અને સકારાત્મક રહેવાની ગુણવત્તાએ પણ ગાંધીજીને મહાત્મા બનાવવામાં ખૂબ મોટો ફાળો આપેલો. ગાંધીજી તેના જ્ઞાનથી ક્યારેય ભારેભા બન્યા નહોતા. ઉલાયાં તેમનું જ્ઞાન જ તેમને હળવાફૂલ બનાવવું હતું. જીવનની નાની વાતોમાંથી આનંદ મેળવી લેવાની તેમની વિનોદવૂતિ તથા ગમેવી ભીખણ પરિસ્થિતિમાં પણ મરક મરક થવાની તેમની સ્થિત પ્રશ્ના જ તેમને આ દેશનાં જ નહીં જગતનાં સર્વશ્રેષ્ઠ વ્યક્તિની યાદીમાં સ્થાન અપાવે છે.

જીવન પારસમણિ બને જો થાય ગાંધી વિચારનો સ્પર્શ ઉર્જ અને મની પ્રસરી કટલે એ માપવા ટૂંક પડે પ્રકાશવર્ષ

ગાંધી ભારત વર્ષનાં લોકોનાં હદ્યમાં કાયમ રહેશે અવિરત, અચળ, અથાક, અવિસરણિય આદર્શ

દ્વિ કાનાલ
કુલી, રાજુલા

“ઓપન પેજ તરફથી દિપાવલીની હાઇક શુભકામનાઓ”

ભારત ભૂમિ પ્રેમ, રોશની અને તેજસીતાની ધરતી છે. આ દેશ રંગાદર્ંગી તઢેવાએની જાહુર નગરી છે. દિવાની તેમાનો એક એવો તઢેવા છે જે રોશની ફેલાવે છે. અ

ભારતનું અણમોલ રણન : લાલબહાદુર શાર્ટ્રી

ઘડ્યાં વર્ષો પહેલાંની આ વાત છે. એક દિવસ ઘડ્યે દંપતી સારી લેવા દુકાને જાય છે. આથી મીઠો અવકાર આપી દુકાનમાં રહેલી મૌખામાં મૌખી સારીઓ બતાવવા લાગે છે. તારે સારી લેવા આવેલ સજજન દુકાનદારને કહે “ભાઈ, તારી દુકાનમાં સસ્તાની સારી હોય તે બતાવ” આ સાંભળી દુકાનદાર કહે : “આ સારીઓમાંથી આપને જે પસંદ પડે તે લઈ લો હું આપને સારી બેટમાં આપવા ઈચ્છા હું. આપે એક પણ રૂપિયો ચૂકવવાનો નથી” સજજને કહું. “ભાઈ મારે મફતનું કહું લેવું નથી તારી પાસે સર્તી સારી હોય તો બતાવ, નહિતર હું બીજી દુકાને જાઉં” આ સાંભળી દુકાનદારે સર્તી સારીઓ બતાવી. અને આ દંપતીએ સર્તી સારી પસંદ કરી પેસા ચૂકવી દીધા. આ સમયે દુકાનદારે કહું ‘આપને હું એક સવાલ પૂછી શકું?’ સજજને કહું ‘પૂછો, શું પૂછું છે?’ દુકાનદારે કહું ‘હું આપને ઓળખું હું આપ દેશનાં વડાપ્રધાન લાલબહાદુર શાસ્ત્રી હોય છો. આપ વડાપ્રધાન થઈને આપના પત્નીને સર્તી સારી કેમ લઈ આપો છો?’ ભારતનાં આ વડાપ્રધાન ખૂબ સરસ જવાબ આપતા કહું “હું ભારત જેવા ગરીબ દેશનો વડાપ્રધાન હું. મને કે મારી પત્નીને મોજ-શોખ ન પાલવે. ગરીબ પ્રજા જેટલી સાદગીથી જ અમારે પણ રહેણું જોઈએ.”

મિત્રો, વડાપ્રધાન બન્યા પછી પણ સાદગીને પોતાનું ધેરેણું માન્યું હતું. એવા ભારતનાં વીર સપૂત્ર લાલબહાદુર શાસ્ત્રીનો જન્મ રજી ઓક્ટોબર ૧૯૦૪નાં રોજ વારાણસીથી સાત માર્છલ દૂર આવેલ તેમના મોસાગ મુગલસરાઈ ગામે થયો હતો. તેમના પિતાજી શારદાપ્રસાદ શ્રીવાસ્તવ સદગુણી શિક્ષક હતાં. તેમના માતુશ્રી રામહુલાનીઠેની અર્થાત ધર્મિક હતાં. તેમને ભગવાનનાં અતૃટ શ્રદ્ધા હતી. તેમને બે બહેનો હતી.

લાલબહાદુર શાસ્ત્રીનું બાળપણ ખૂબ ગરીબીમાં વીતું શાસ્ત્રીજી દોડ વર્ષનાં થયા ત્યારે તેમના પિતાશ્રીનું અવસાન થતાં પરિવાર નિરાધાર થયો. આથી શાસ્ત્રીજીનાં નાનાશ્રી હજારીપ્રસાદ તેમના પરિવારને મુગલસરાઈ લઈ ગયા. વિધવા દીકરી અને તેમના સંતાનોને ઓછું ના આવે એવી રીતે હજારીપ્રસાદ સૌની ખૂબ કાળજી લેતા હતાં.

મામાને આશ્રયે જીવન નિવાહ કરનાર લાલબહાદુરને સવા નાની ઉમરે ઘણી સમજજી આવી ગઈ હતી. પ્રાથમિક શાળામાં ખૂબ બંતથી ભડો. સૌની

‘જય જવાન જય કિસાન’

લાલબહાદુર શાસ્ત્રી દેશનાં જીજા

વડાપ્રધાન તરીકે તા. ૨-૯-૧૯૬૪નાં

રોજ શપથ લીધા.

સ્વાતંત્ર્ય સંગ્રહમાં ઈ.સ. ૧૯૩૦ થી

૧૯૪૫ સુધીમાં સાત વાર જેલ યાત્રા

ભોગવી. આ વર્ષોમાં જધા મળીને નવ

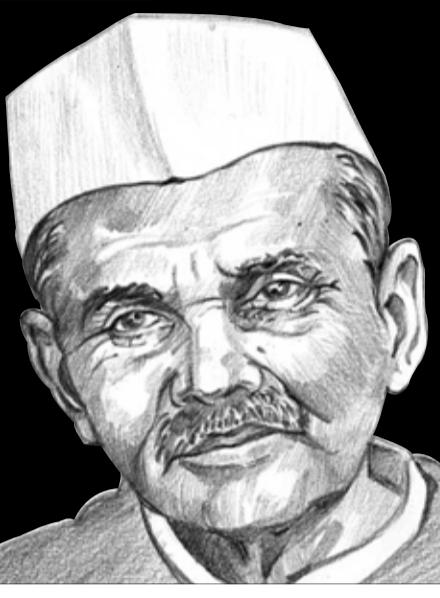
વર્ષ જેલમાં વિતાવ્યા હતાં.

લાલબહાદુર શાસ્ત્રીને ૧૯૬૫માં ભારત

રણ એવોર્ડથી સન્માનિત કરવામાં

આવ્યા હતાં.

સાથે હળે મળે અને રમે પણ ખર્ચાળ શોખથી દૂર રહે શક્યા મેટ્રિકનો અભ્યાસ કરી રહ્યાં હતાં તે સમયની વાત છે. દેશભરમાં ગાંધીજી પ્રેરિત અસહકારની લડત ચાલી રહી હતી. બનારસમાં ગાંધીજીનું ભાષણ હતું. તે સાંભળવા લાલબહાદુર પણ ગયા હતા. ગાંધીજીએ ભાષણમાં કહું : “સરકારી શાળા-કોલેજોનો વિદ્યાર્થીઓ બદિકાર કરો. આપણને ગુલામ રાખો, આપણા આત્માને ગુંગળાવી મારે એવી સરકારી કેળવડી આપણે ના જોઈએ – જે મુક્તિ આપાવે તે જ કેળવડી” ગાંધીજીનાં આ શબ્દો લાલબહાદુરનાં હદ્ય સોસરવા ઉત્તરી ગયાં. તેમણે શાળા છોડવાનો દ્રદ્ધ નિર્ણય કર્યો. તેમના શિક્ષક વેણીપ્રસાદ ગુમાણે તેમને ખૂબ સમજાવ્યા પરંતુ નસે નસમાં વહેતી રાષ્ટ્રભક્તિને કરાણે તેઓ એકના બે ન થયો. તેમણે વિનય પૂર્વક શાળા છોડી મેટ્રિક ભણીને નોકરી મેળવી પરિવારને ઉપયોગી થવાની ઉમરે તેમણે અનેક મુશ્કેલીઓ વેઠીને રાષ્ટ્ર માટે જીવન સમર્પિત કરવાનો માર્ગ પસંદ કર્યો. આ નિર્ણયથી પરિવારનાં સભ્યોને થોડું હુંબ લાગ્યું. પરંતુ માતૃભૂમિ માટે ફાનાગીરી સ્વીકારવા તેયાર થયેલા

દીકરાને આશીર્વદ આપ્યા વિના માન રહી શકી!

સરકારી શાળાનું શિક્ષણ છોડ્યા પછી લાલ બહાદુર રાષ્ટ્રીય કેળવડીનાં ઉદ્ઘાટન સિદ્ધ કરવા બનારસમાં સ્થપાયેલ ‘કાશી વિદ્યાપીઠ’માં જોડાયા. અહીં ચાર વર્ષ સુધી તેમણે દર્શન શાખાનો ખંત પૂર્વક અભ્યાસ કર્યો અને ‘શાસ્ત્રીની ઉપાધી મેળવી પછી એમની અટક જ ‘શાસ્ત્રી’ બની ગઈ.

સ્વાતંત્ર્ય સંગ્રહમાં ઈ.સ. ૧૯૭૦ થી ૧૯૪૫ સુધીમાં સાત વાર જેલ યાત્રા ભોગવી. આ વર્ષોમાં બધા મળીને નવ વર્ષ જેલમાં વિતાવ્યા હતાં. જેલ દરમિયાન પણ તેમણું વિરલ વ્યક્તિત્વ જોવા મળ્યું હતું. શાસ્ત્રીજી જેલમાં હતા ત્યારે તેમની દોડ વર્ષની દીકરી પુષ્પા નિમાર પડી. તે ગંભીર બિમાર હોવાથી જેલનાં અધિકારીઓ શરત સાથે પેરોલ પર છોડવા તૈયાર થયો. શાસ્ત્રીજીએ શરત સાથે જેલ બહાર જવાનું માંણી વાયું. છેવટે શરત વિના તેમને પંદર દિવસ માટે છોડવામાં આવ્યા. કમનસીબે પુષ્પા બચી ન શકી. તેનું હુંબ અવસાન થયું. આથી શાસ્ત્રીજી બે દિવસમાં બધી વિષિ પૂરી કરીને જેલમાં હાજર થઈ ગયાં!

દેશની આજાઈ બાદ તેમણે અનેક જવાબદીઓનું વહણ કર્યું. જવાહરલાલ નહેરનાં વડપણ ડેણ તેમણે રેલેમંત્રીને અને ગૃહમંત્રીની રીતે પણ જવાબદીની નિભાવી હતી. તા. ૨૭-૫-૧૯૬૪નાં રોજ જવાહરલાલ નહેરનું અવસાન થતાં દેશનાં બીજા વડાપ્રધાન તરીકે તા. ૨-૬-૧૯૬૪નાં રોજ શપથ લીધા. શાસ્ત્રીજીએ અનાજ-સંકટને નિવારવા ‘વધુ અનાજ ઉગાડો’ની સુનેખ કરી હતી.

ઈ.સ. ૧૯૬૫માં પાકિસ્તાને કાશીમાર પર આકમણ કર્યું. આ સમયે શાસ્ત્રીજીએ ભારતીય સૈન્યને ખૂબજ ઉત્સાહિત કર્યું. ભારતનાં વીર જવાનનો રેઝિસ્ટ્રેશન કર્યો છેટલી ટેન્કોનો ભૂકો ઉડાવી તરખાટ મચાવી દીધો. ૨૦૦ કરતાં વધારે જેટ વિમાનો તોડી પાડ્યાં. ભારતીય લશ્કર લાલોરનાં દરવાજ સુધી પછોયું અને ખેમકરાણમાં પણ અંદરનાં ભાગમાં પેસ્યું. આમ, ભારતનો ભવ્ય વિજય થયો. આ સમયે દુલ્હા-પાતળા અને નીચા કદનાં પ્રધાનમંત્રીની યોગ્યતાની વિશ્વાને જાણ થઈ. પાકિસ્તાન પરનાં આ વિજયથી શાસ્ત્રીજીએ દેશને એક સુત્રો બાંધ્યો. આ સમયે લોકોનો ઉત્સાહિત કરવા તેમણે ‘જય જવાન જય કિસાન’ નું અદ્ભુત સૂત્ર આપ્યું હતું. જે આજે પણ ગૂજી રહ્યું છે.

પાકિસ્તાન સામેના વિજય પછી ર

“દિવાળી” એટલે ભારતીય અને હિન્દુ સંસ્કૃતિની સાથે-સાથે ધાર્મિકતાનો ઉત્સવ

પૃથ્વી પોતાની ધરી પર ફરવાની કિયા સાથે દિન-ચાત સજ્રતા રહે છે અને વાર બદલાતા રહે છે. માસ અને વર્ષ પણ બદલાતા રહે છે. એ સાથે પૃથ્વીનાં સૂર્યની આસપાસ ફરવાની પ્રક્રિયાથી ઋતુઓ સજ્રતી રહે છે. આપણે તાં શાલીવાહનની સ્મૃતિમાં ‘શક સંવત’ વિકમની સ્મૃતિમાં ‘વિકમ સંવત’ની રચના કરવામાં આવેલી છે. એક ધારા જીવાતા જીવનમાં ઉત્સાહ પ્રગતાવવા આર્થ દશા મહા માનવોએ ઉત્સવની રચના કરી ચેતનાને જીવંત રાખી છે. જેથી માનવી ઉત્સવ પ્રિય બની, ઉત્સવ માઝી જીવંત રહી શકે.

આસોનો છેલ્લો દિવસ એટલે “દિવાળી” આ દિવસ સાથે કેટલીક પૌરાણિક વાતો જોડેલી છે. ભગવાન શ્રી કૃષ્ણે ગોવર્ધન પુજન માટે પ્રજાને પ્રેરણ આપી. એટલે દેવરાજ ઈન્ડ્રોપ્રાયમાન થયા. મુશાંગાર વરસાદ જીક્યો. પણ ધનને પર્વતની ગુફાઓમાં આશરો લાઘો. વર્ષી બધ થઈ એટલે પણ પાલકો પણ ધનને શોધવા નીકળ્યાં. પણ વાદળાંથી આકાશ, પ્રકાશાંથી થયો, પણ પાલકો મુજાંયા. તાંતે ભગવાન શ્રીભૂષણે ‘મોરાયા’ બનાવતા શીખયું અને તેના પ્રકાશમાં પણ ધન શોધી કાઢ્યું એ આસોની અમાસ ‘દિપોત્સવી’ તરીકે ઉજવાવા લાગી. એ સાથે જ જેન દર્શનનાં ચોવીસમાં તીર્થકર મહાવિર પ્રભુએ આ દિવસે (ઇ.સ. પૂર્વ ૮૨૭) અંતિમ ઉપદેશ આપી નિવીક્ષણ પામ્યાં. તેમના ઉપદેશનો પ્રકાશ પ્રસરાવવા ‘દિપોત્સવ’ ઉજવાયો.

‘દિવાળી’ એટલે ભારતીય અને હિન્દુ સંસ્કૃતિની સાથે-સાથે ધાર્મિકતાનો ઉત્સવ. અયોધ્યા નરેશ રાજ દશરથનાં જ્યેષ્ઠ પુત્ર રામને પિતાની આજ્ઞા અનુસરવા માટે ૧૪ વર્ષ સુધી વનવાસ ભોગવવો પડ્યો. અને ૧૪ વર્ષમાં મધ્યાં પુરુષોત્તમ શ્રી રામે અનેક સારા-સામનો કર્યો. અતિ બુદ્ધિશાળી છતાં ધમંડી.

બનવાસ પૂર્ણ કરી ભગવાન શ્રીરામ પુનઃ અયોધ્યા પદ્ધતિ એટલે અયોધ્યાની પ્રજાએ શ્રીરામનાં પરત ફરવાની ખુશીમાં ઘરે-ઘરે, ચોરેને ગૌટે દિવાળ પ્રજવલીત કર્યા. અને ઉત્સવ મનાયો. આ પ્રસંગની ખુશીમાં આપણે ‘દિવાળી’ પર ઉજવીએ છીએ. એવું પણ માનવામાં આવે છે.

વર્તમાન સમયે બાળકોની દ્વારા ‘દિવાળી’ એટલે ફિયાડા ઝોડવાનું પર્વ, નવા અને મોંઢા કપડાં પહેરવાનું પર્વ, બહાર હરવા-ફરવાનું પર્વ, ખાણી-પોણીની મોજ માણવાનું પર્વ, રાતે ગરબા પાર્ટી કે રી.જી. પાર્ટીમાં મોજ-મસ્તી કરવાનું પર્વ ‘દિવાળી’ એટલે શૈક્ષણિક કાર્યથી મુક્તિ મેળવી આનંદ કરવાનું પર્વ વગેરે..વગેરે..

દિવાળી વેકેશન એવું સાંભળતા જ બાળકો આનંદમાં આવી જાય છે. બજારમાં આવેલા નવા-નવા અને નુકશાન કરે તેવા ફિયાડા લાવવાનું લીસ્ટ મમ્મી-પણાને આપે છે. નવાં અને મોંઢા કપડાં લેવાની હઠ પણ તેઓ વટથી કરે છે. મમ્મી-પણા પણ હરખ પહુંડા બની જરૂરિયાત કરતાં વધારે દારૂખાનું તથા કપડાં લાવી આપી પોતાની જીતને ધન્ય માને છે. અને બાળકોને બગાડવામાં મહત્વનો ફાળો બજવે છે. બહારની બનાવેલી મીઠાઈ, ચચાણું તથા જાત-જાતનાં અને ભાત-ભાતનાં નાસ્તાઓ લાવી. પોતાના અને બાળકોનાં સ્વાસ્થને બગાડવાનું ભગીરથ કામ કરે છે.

વાલીઓ પોતે અને પોતાના પરિવારની સાથે-સાથે દિવાળી પર્વમાં પર્યવરણને પણ નુકશાન કરે છે. હવા અને અવાજનાં પ્રદૂષણ દ્વારા પણ પણ-પંખી જેવા અભોળ જાવો, તાજા જન્મેલા બાળકો, અશક્ત વૃદ્ધ વિડિલોને પણ ડેરાન-પરેશાન કરે છે. અને આડકતરી રીતે પોતાના બાળકોને પ્રોત્સાહન અને પ્રેરણ આપે છે. વાંદુ બારસથી શરૂ થઈ ધનતેરસ, કાળીચૌદશ,

દિવાળી, બેસુતુર્વષ, ભાઈબીજ, લાભ પાંચમ અને દેવદિવાળી સુધી ચાલતાં આ ‘દિવાળી’નાં ‘મહાપર્વ’ને આપણે સાચા અર્થમાં સમજાય છીએ ખરા..! આપણાં પ્રિય અને લાડકવાયા સંતાનોને સમજાવી શક્યા છીએ ખરા !!

ધનતેરસએ લક્ષ્મી પૂજનનો દિવસ છે. લક્ષ્મીનું મહત્વ સમજાલા આપણાં પૂર્વજીએ લક્ષ્મીની વૃદ્ધ માટેનાં પુરુષાર્થને સમજાયો છે. લક્ષ્મી મેળવવી એ એક વાત છે. તેને સંઘરસી એ બીજી વાત છે. પણ તેનો સદ્ગુર્યોગ એ મહત્વની વાત છે. વર્તમાન સમયે ધન તેરસે સુવર્જન કે રજતરૂપી લક્ષ્મીની પૂજા થાય છે. પણ ખરા અર્થમાં લક્ષ્મી એટલે ‘ગૃહલક્ષ્મી’ નો આદર થાય છે ખરા? ખુલ્લી આંખે કાળ કામ કરી પોતાની જીતને મહાન માનનારા સાચા અર્થમાં કાળીચૌદશનું મહત્વ સમજાય છે ખરા? દિવાળીએ અગાઉ વેપારી સરવેયું કાઢે, નજી-નુકશાનથી માહિતગાર થાય અને નુતન વર્ષથી નુકશાન મીટાવી નંઝી પ્રામ કરવાનાં પુરુષાર્થમાં લાગી જાય. પણ આપણાં જીવનનું સરવેયું કાઢ્યું છે ખરા? નવા વર્ષની સુપ્રભાતથી આપણાં ભલા માટે પ્રભુને પ્રાર્થના કરવાવાના આપણો કોઈ દિવસ આપણો થકી કેટલા શુભ કાર્યો થયા એનો તાગ મેળવ્યો છે ખરા? કેટલાને મદદરૂપ બન્યાં? કેટલાનાં જીવનમાં દુઃખ પ્રગતાવવામાં નિમિત બન્યાં? આપણાં બાળક કે પરિવારનાં સભ્યોને સદ્ગ માર્ગ વાળવા કેટલું યોગદાન આપ્યું? આ બધી બાબતોનો વિચાર કર્યો છે ખરા? ભાઈબીજ બહેનનાં ઘરે જઈએ છીએ તો ખરા પણ બહેનનું દુઃખ, લાગણી, ભાવના કે પરિસ્થિતિને સમજાય છીએ ખરા? લાભ પાંચમથી લાભ મેળવી ‘દેવ દિવાળી’ને મોજ-મસ્તીથી ઉજવવાવાના આપણો કોઈ દિવસ ‘દેવત’ મેળવવાનો પ્રયત્ન સુદૂર કર્યો છે ખરા?

ખોડાભાઈ પટેલ (દર્શક)
આચાર્ય, મહેશાંના

સંયુક્ત રાષ્ટ્રો (યુ.એન.) ૨૪ ઓક્ટોબર ૧ ઓક્ટોબર ‘વિશ્વ શકાહારી’ દિવસ

સંયુક્ત રાષ્ટ્રસંદર્ભ(યુનો) નો ઉદ્દેશ:

વિશ્વને યુદ્ધનાં ભયમાંથી મુક્ત કરવા માટે રાજ્યપુરુષોએ કર્મ કરી. તે સમયનાં અમેરિકાનાં પ્રમુખ હુદાબદનાં પ્રયાસોથી એક વિશ્વ સંસ્થાની યોજના ઘડવામાં આવી. પરિણામે ઇ.સ. ૧૯૪૫નાં એકોટેબરની ૨૪મી તારીખે વિશ્વાંતિ અને વિશ્વ પ્રજાનાં કલ્યાણનાં હેતુથી ‘સંયુક્ત રાષ્ટ્રસંદર્ભ’ની સ્થાપના થઈ. તેનું અંગ્રેજ દુંહું નામ ‘યુનો’ (UNO)(યુનાઈટેડ નેશન્સ ઓર્ગનાઇઝેશન) હતું. હવે આ સંદર્ભ ‘યુનાઈટેડ નેશન્સ’ (યુ.એન.) તરીકે એટલે પણ અનુભૂતિ થઈ એ.

■ યુ.એન. નાં મહામંત્રીની મુદ્રા પર વર્ષની હોય છે.

■ હાલમાં ૧૯૮ સભ્ય દેશો સભ્યપદ તરીકે એ.

■ યુ.એન.ની સત્તાવાર ભાષાંથી એરોબિક, ચાઈનીઝ, અંગ્રેજ, ફેન્ન્ય, રશિયન અને સ્પેનિશ ભાષાઓનો સમાવેશ થાય છે.

ચુ.એન.નાં હેતુઓ:

સંયુક્ત રાષ્ટ્

“ભારત રત્ન એ.પી.જે. અબ્દુલ કલામ”

ભારતની આજાઈનાં વેધૂર વટવકને કેટલીય ડાળીઓ છે. એની ડાળીઓ ઉપર ‘ભારત રત્નો’નાં નામ લખાયો છે. આ વટવૃક્ષનાં મૂળ ખૂબજ ઉડ્યો છે. એનાં મૂળને પોતાના જીવન રસથી સિંગાં છે એવા નરવીર ભારતરતોમાં ‘ડૉ. એ.પી.જે. અબ્દુલ કલામ’નું નામ અગ્રસ્થાને છે.

“સમયનું પંખી ઉડતા ઉડતા ટહુકે છે, સદીઓ સુધી”
The Open Page નાં વાંચક મિત્રો ‘મિસાઈલ મેન’ ના અબ્દુલ કલામની કલમમાંથી તેમના જીવનનાં અજવાળા પાથરવાનો પ્રયત્ન કરેલ છે.

ઉજ્રસભર અને ઉચ્ચ આધ્યાત્મિક વિચારો આજાદ ભારતનાં પ્રક્રોપાદો (મિસાઈલ)નાં સર્જક અને સાચા અર્થમાં ભારતનાં મહાન વૈજ્ઞાનિક અને ભૂત્પર્વ રાઝ્યપતિ અબ્દુલ કલામનો જન્મ દક્ષિણ ભારતનાં તામિલનાડુ રાજ્યમાં પ્રસિદ્ધ યાત્રાધામ રામેશ્વરમું ટાપુ ખાતે ૧૫, એકોટોબર ૧૯૮૧નાં રોજ થયો હતો. તેમનું પુરું નામ અબ્દુર યકીર જૈનુલાભીન અબ્દુલ કલામ છે. પણ વિશ્વમાં તેઓ ડૉ. એ.પી.જે. અબ્દુલ કલામથી જ પ્રસિદ્ધ છે.

તેમના પિતાનું નામ જૈનુલાભીન હતું. તેમની

પાસે કોઈ વવસ્થિત શાળાદીય શિક્ષણ ન હતું, કે ધન પણ ન હતું. સખત પ્રતિકૂળતાઓ વચ્ચે તેઓ જન્મજાત કોણાસુઝ અને આગાવું ઉદાર ચિત્ત ધરાવતાં હતાં અને જીવનમાં સફળ થયા હતાં. તેઓ પોતાની એક હોટી દ્વારા યાત્રાળુંઓને લાવવા અને લઈ જવાનું કામ કરતાં હતાં.

અબ્દુલ કલામનાં માતાશ્રીનું નામ આશિયામાં હતું. તેમના પૂર્વજી ગૌરવમદ જીવન જીવ્યા હતાં. ને તેમાંનાં એકને તો અંગેજ સરકારે ‘ભાદુર’નો ઈલકાબ આપ્યો હતો.

ભારતરમાં માતાનું મહિતવનું પ્રદાન:

અબ્દુલ કલામ પોતાના માતાનું સ્મરણ કરતાં જણાવે છે કે નાનપણાની એક ઘટના વાગ્યાના કહે છે કે મારા બધા ભાઈ-બહેન સાથે હું ભોજન કરતો હતો. મારા અમ્મા મને રોટલી આપે જતા હતાં. મેં જમી લીધા પછી મોટા ભાઈએ મને કહ્યું કે ‘કલામ’ તુ જમતી વખતે રોટલી ખાખે રાખન્તો હતો, તે બચાબર છે, કે અમ્મા પોતાના ભાગની રોટલી તને આપતી હતાં? અત્યારે એક આર્થિક સમસ્યાનો સમય છે. તને ખબર નથી કે શું બની રહ્યું છે? તારે એક જવાબદાર પુત્ર બનીને રહેવું જોઈએ. આ સાંભળીને હું હુશ્ચ ઉઠ્યો, મને ખૂબજ હુઃખ થયું અને મારુ મન ભરાઈ આવતાં માતા પાસે દીઢી ગયો અને આંખમાંથી આંસુ ટપકવાનો લાગ્યાં અને માતૃશ્રીએ માથા અને વાંસા પર પોતાના પ્રેમાળ હાથ પસવારતાં રહ્યાં.

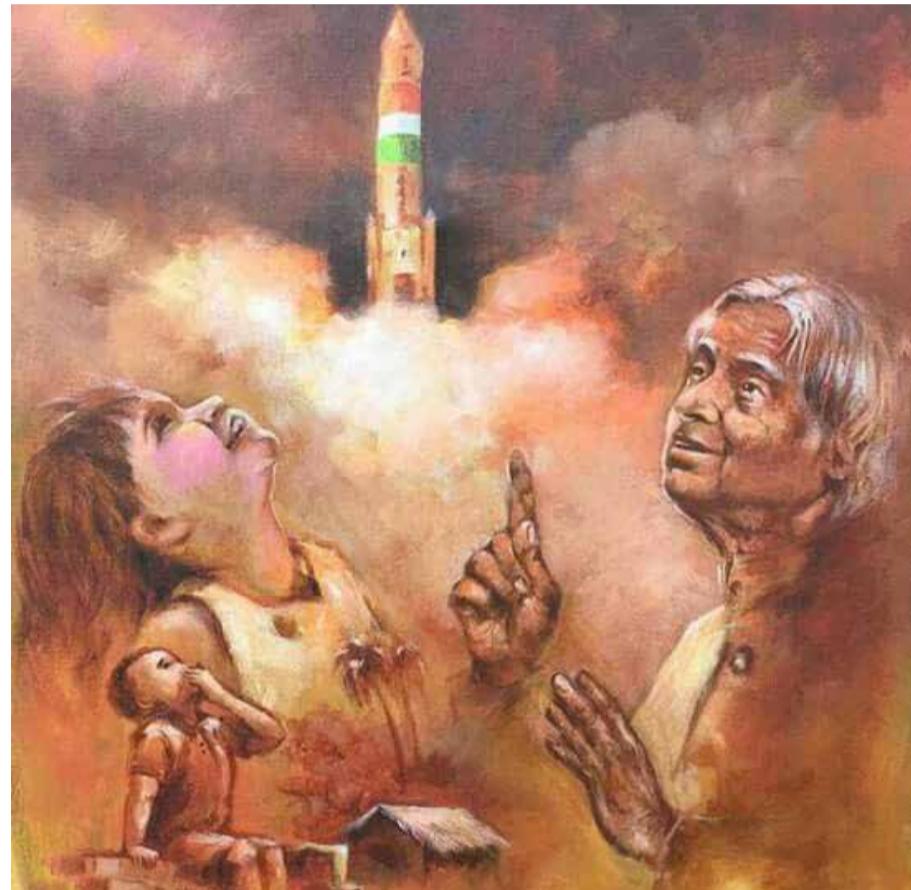
શિક્ષક જીવન દિશા ચીંદી:

એક વખત એયર સાહેબ Class માં બ્લેક બોર્ડ પર પક્ષી દોર્યું. પછી તે કેવી રીતે ઉડે છે તે પાંખો વડે અદ્ભુત થયાં પછી પૂંધરીની મદદથી કેવી રીતે દિશા બદલે છે. તે બધું ચિત્ર દ્વારા સમજાયું. પરંતુ અબ્દુલ કલામ આ ચિત્ર દ્વારા સમજી શક્યા નથી, તેથી શિક્ષક એયર અને વિદ્યાર્થીઓ સાથે દરિયા ડિનારે એકઠા થયાં, સંખ્યાબંધ દરિયાઈ પક્ષી ઉડતાં હતાં તે શિક્ષકે સૌને બતાવ્યાં, ઉડતા પક્ષીની પાંખો અને પૂંધરી તરક થાન દેવા કહ્યું અને સમજાયું કે પક્ષી પોતાનાં જીવનમાંથી પોતે જ કાઈ સમજ્ઞાને ઉડ્યન કરે છે. તેમાંથી પ્રેરણા મેળવે છે પછી દિશાઓ બદલે છે. શિક્ષકે કુદરતનાં ઉદાહરણ દ્વારા વ્યવહાર સિદ્ધાંત શિખવાડ્યો તેમનું ચોક્કસ અને જીણવટ બર્થું આયોજન અને પક્ષીનાં ઉડ્યનાં પાછથી જ કલામમાં એક વિશેષ જિજ્ઞાસા ઉભી થઈ. અને બાળપણથી જ નક્કી કરી લીધું કે તેમનો ભવિષ્યનો અભ્યાસ ઉડ્યન અને તેની પ્રણાલી વિશેનો હશે. આમ, પરોક્ષ રીતે તેમને શિક્ષક પ્રેરણાસ્ત્રોત્ત કર્યાં છે.

પુસ્કત વાંચનાં મહિમા:

રોજ એક કલાક પુસ્કતનાં વાંચન માટે આપો તો થોડા વર્ષોમાં તમે જ્ઞાનકેન્દ્ર બની જશો. આંસુ માનનારા અબ્દુલ કલામ પુસ્કતને કદી નિષ્ફળ ન જનારા ઉત્તમ મિત્ર સમજે છે.

શ્રી અબ્દુલ કલામ માને છે કે સમગ્ર શિક્ષણ વ્યવસ્થા ક્ષમતાવર્ધક જેવા પાંચ તત્વો ઉપર આધારિત હોવી જોઈએ. આ પાંચ તત્વો ૧. સંશોધનની જ્ઞાસા, ૨. સર્જનાત્મકતા, ૩. નવીની કરણ, ૪. ઉચ્ચ

પ્રકારની ટેકનોલોજીનો ઉપયોગ કરવાની ક્ષમતા, ૫. સાહસિકતા અને નિતિમાન નેતૃત્વ. આ બધા કોશલ્ય પ્રામ કરવા માટે યોગ્ય સમયે યોગ્ય પુસ્કતનું વાંચન ખૂબ મહત્વનું છે.

વિવિધ પ્રક્રોપાત્મક વિકસાચ્ચાયાં :

(મિસાઈલ) પ્રક્રોપાત્મકોનાં વિકાસસીની દિશામાં અબ્દુલ કલામ સૌ પહેલા ‘પૃથ્વી’ નામના પ્રક્રોપાત્મક માટે કામ કરવાનું શરૂ કરેલું. ફેલ્લુઆરી ૧૯૮૪માં ‘અજીન-૧’નું પરિક્ષણ કર્યું. પાંચ વર્ષ પછી ૧૯૮૮માં ‘અજીન-૨’નું ફરીથી પરિક્ષણ કર્યું. તેને હજાર કિલોમીટરથી વધુ દૂર જઈને વાર કરી શક્તું હતું. ‘ત્રિશૂળ’ અને ‘આકાશ’ જેવા પ્રક્રોપાત્મકોનો પૃથ્વીથી આકાશમાં ઉપયોગમાં લેવા માટે તૈયાર કરાયાં હતાં. ‘ત્રિશૂળ’ નામનું પ્રક્રોપાત્મકોને દૂર સુધી જઈ શકે છે. પણ તેની વિશેષતા એ છે છે.

તેની બધીજ ઋતુઓમાં, દિવસ કે રાત્રે ગમે ત્યારે તેને ઉપયોગમાં લઈ શકાય છે. ને તે શરૂઆતોનાં પ્રક્રોપાત્મકો લડી. મુદ્દી. દૂર હોય ત્યાં જ અવરોધી શકે છે.

ઉચ્ચ કષાણાં વિવિધ માન-સંમાન મળ્યાં :

- ૨૬ જાન્યુઆરી ૧૯૮૧નાં રોજ ભારત સરકારે ‘પ્રભાભૂતાશ’ આપીને સન્માન કર્યું.
- ઓગસ્ટ ૧૯૮૫માં ડૉ. કલામને અમેરિકાનાં હવાઈદળ તરફથી ત્યાં જવા માટે નિમંત્રણ મળ્યું.
- ૧૬ સપ્ટેમ્બર ૧૯૮૮માં રોજ હરિકોટાની પરિક્ષણ રેજ ઉપરથી ‘ત્રિશૂળ’ મિસાઈલ સફળતાપૂર્વક છોડ્યું.
- ૧૯૮૮માં સહારા ખાતેથી ‘પૃથ્વી’ મિસાઈલ સફળ પરિક્ષણ થયું.
- ૧૦૮૮માં ‘અજીન’નું સફળ પરિક્ષણ થયું.

સથવારા નિમિષા
આચાર્ય, અમદાવાદ

વાતી બેમાં ત્રીજો ફાવે

એક જંગલ હતું, તે ધાણું વિશાળ હતું. તેમાં એક સસલુ રહેણું હતું. ત્યાં તેને રહેણું ખૂબ ગમે. કારણકે ત્યાં એક નહિ અને કૂલો ખૂબજ હતાં. તેથી તેને ત્યાં રહેણું ગમે. થોડા દિવસો પછી એક બીજુ સસલુ પણ રહેવા આવ્યું. ત્યાર પછી તે બે સસલાં મિત્ર બની ગયાં. તે બે સસલાંને ખૂબજ ખૂબ લાગી હતી. તે વાડી પાસે એક ઝુંપડી હતી. ત